

Dunaújvárosban emelkedett a távfűtés díja (Távfűtési panoráma Dunaújvárosban)

Előzetesen elmondom: Budapesten a távhőfogyasztók 2010. októberétől **2909 Ft/GJ + ÁFA-t** fizetnek a távhőszolgáltatás hődíjaként, míg Dunaújvárosban **3364 Ft/GJ + ÁFA-t**. A különbség több mint **15 %-os!**

Még szinte meg sem száradt az utolsó szavazók aláírása az okt. 3-i önkormányzati választások szavazólistáin, hazaérve a választópolgárok (a város távhőfogyasztói) postaládájukban az „aktuális” távhő számla mellett megkapták kedvenc szolgáltatójuk, a Dunaújvárosi Víz-, Csatorna-Hőszolgáltató Kft **Tájékoztatóját** is. A tájékoztató arról szólt, hogy ismét visszaállt a régi rend városunkban, vagyis október elsejétől újra a legmagasabb díjat kell fizetni a távhőszolgáltatásért, **tekintettel erre+arra**, meg a szolgáltató sanyarú helyzetére. A tájékoztatóban azt is kihangsúlyozzák, hogy a magasabb díjfizetésről szóló döntést a **tulajdonosok (köztük áttételesen az önkormányzat) döntésének megfelelően hozták meg.**

Mi is történt valójában?

Anélkül, hogy a részletekkel untatnám az olvasókat, az előzményekről néhány szót: Több mint egy éve tudjuk már (miután a Magyar Energia Hivatal - vizsgálata alapján - írásba is adta), hogy Dunaújvárosban 30 %-al magasabbak a távfűtés díjai az indokoltnál, vagyis az országban az egyik legdrágább távhőszolgáltatás itt van Dunaújvárosban, annak ellenére, hogy itt kellene lennie a legolcsóbbnak.

Miért az ország egyik legdrágább távhőszolgáltatása Dunaújvárosban (csak néhány tétel):

mert a szolgáltató a hőfogyasztók számára előnytelen távhőbeszállítói szerződéseket kötött: a fogyasztók többletköltsége évente 150-200 millió Ft,

mert a hálózati hővesztés több mint a kétszerese került az árakban elfogadásra és folyamatosan megfizetésre immár tíz éve (Budapesten ez az érték 7-8 %, Dunaújvárosban több mint 20 %), a fogyasztók többletköltsége évente 130-150 millió Ft,

mert a Dunaferriből a városi hőigény mintegy 15 %-t kitevő, gyakorlatilag 0 forintért kiadott hulladék hőt a szolgáltató földgázaron számította be a hődíjába (**sőt hűtőtorony is épült annak nyári elhűtésére, megsemmisítésére, pedig az a hőmennyiség szinte teljes egészében fedezné a lakosság használati meleg víz hőigényét**), a fogyasztók többletköltsége évente 300-350 millió Ft,

mert évi mintegy százmillió forint kerül évről évre megfizetésre a fűtés korszerűsítés

jogcímén, annak ellenére, hogy annak költségét a fogyasztók már kamatostul megfizették éveken ezelőtt,

A fentiek miatt ma Dunaújváros távhőfogyasztói évek óta és évente 700-800 millió forinttal fizetnek többet, mint kellene! Vagyis naponta mintegy kettőmillió forinttal! Ez ma családonként évi 70-80 ezer forint többletkiadást is jelenthet.

Csak emlékeztetőül: a magas díjakat legutoljára 2008 júliusában hagyta jóvá a város önkormányzati képviselő testülete, pedig ezekről a tényekről már akkor is tudniuk kellett (volna) képviselőinknek.

Tehát a megválasztott önkormányzati képviselőink jóváhagyásával a magas árakon keresztül begyűjti a szolgáltató - az egyébként az árakban jóváhagyott tisztas nyereségen felül - a sok-sok százmilliókat évről-évre. Onnan pedig valakik folyamatosan szemérmetlenül kitalicskazzák a pénzünket. Ezt bizonyítja többek között az is, hogy a DVCSH Kft. 2009. évi beszámolóját - mely szerint a társaság a gazdasági évet 0 forint nyereséggel zárta - önkormányzatunk képviselő testülete nagy többséggel - no, vajon melyik többséggel - jóváhagyta 2010 nyarán. Vagyis ezek szerint a szolgáltatónak a hőfogyasztóktól beszedett többlet díjból nyeresége nem volt, így a város, mint tulajdonos most sem kaphatott „osztalékot”.

Ehhez már csak azt kell hozzátenni, hogy ugyancsak a képviselő testület többségi jóváhagyásával a város 2010 nyarán megvette a gázmotoros erőművek **egymilliárdos üzletrészét több, mint 3,5 milliárd forintért**, a vételárat hitelből (kötvény kibocsátással) fizették ki, de a felvett hitelt is vissza kell majd fizetni a városnak kamatostul.

A fenti kitérő után - visszatérve az eredeti felvetéshez - nézzük mi is történt, ami miatt most újból a magasabb díjakat kell megfizetni október elsejétől.

A szolgáltató 2010. március 15-től 11 %-os „kedvezményt adott” - a fentiekben részletezett rendkívül magas - hődíjból, egyetértésben a tulajdonosokkal, beleértve most már az önkormányzati képviselő testületet is. Tette mindezt jó időzítéssel a választások előtt és majdnem a fűtési szezon végén. A fűtési szezon vége annyiból érdekes, hogy a lecsökkent hőfelhasználás és a nyári időszak miatt érdemi eredménye a kedvezménynek alig volt, sőt a fűtési szezon után már a Dunaferri fizet a szolgáltatónak a kiadott hulladék

átvételéért. Július elsejétől a szolgáltató **erre+arra való hivatkozással** megvonta a díjkedvezmény felét, mely kimondottan csak a használati melegvíz felhasználókat érintette (hangsúlyozom még egyszer, hogy nyári időszakban a Dunaferri fizet a kiadott hulladék hő felhasználásért, csak vigyék, viszik is, de hűtőtoronyban semmisítik meg).

És szeptember végén a szolgáltató ismét elérkezettnek találta az időt a tulajdonosok döntésének (beleértve megint az önkormányzatot is) megfelelően, hogy visszavonja a maradék „kedvezményt” is, kifújva ezzel a tavaszi porhintésként a hőhogyasztók szemébe szórt porcukrot. Megtehetette ezt annál inkább is, mert a győztesek választási kampányában seholy nem szerepelt a szolgáltató regulázása. Eddig jól számított a szolgáltató. A kérdés csak az, hogy Dunaújváros újonnan megválasztott (régijú) önkormányzata hogyan fogja kezelni a kormány által meghirdetett energia áremelési stoppot, a szolgáltatások hatékonyságának és díjainak felülvizsgálatára tett ígéreteit?

Kérdés, hogy Dunaújváros Megyei Jogú Város Önkormányzata mikor hozza meg azokat a döntéseket, rendeletmódosításokat, amelyeket már régebben meg kellett volna hozni a jelenlegi helyzet ilyen problémáinak megoldására.

Amennyiben a fogyasztók érdekeinek megfelelően döntöttek volna korábban (és nem mindig csak a szolgáltató igényét elégítették volna ki), nem kellett volna évek óta sok-sok százmillió forinttal többet fizetni a hőszolgáltatásért, mint rendes esetekben és helyeken szokás. Ezt nem lehet jóvátenni a nyugdíjasoknak fizetett év végi pár ezer forint (karácsony előtti) alamizsnával, vagy a nagy mellőngetéssel hangsúlyozott ingatlanadó eltörlésével, vagy a védőháló, mint mentőöv hangoztatásával. Az elmaradt döntésekért - melynek „eredménye” képen Dunaújváros hőfogyasztóit sok-sok százmillió többletköltség terhelte és terheli évről-évre - elsősorban az önkormányzat képviselő testületének tagjait terheli a felelősség.

Hogy milyen érdekekből kifolyólag, kinek az érdeke miatt nem hozta meg az önkormányzat ezeket a döntéseket, rendeletmódosításokat (már évek óta) annak eldöntését az olvasóra bízom.

Tudjuk a remény hal meg utójára, így csak reménykedhetünk a dolgok jobbra fordulásában, de ne legyenek illúzióik!